

”Minä nostan silmäni vuoria kohti; mistä tulee minulle apu? Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.” (Ps. 121:1-2)

Hyvää syksyä Sinulle, ystäväni!

Ylläolevaa näkymää sain katsella kesälomani lopulla joka aamu ensimmäiseksi huoneeni ikkunasta Hiruzenissa. Miten rauhoittavaa ja lepuuttavaa olikaan saada viettää viikko maalla! Ruoho tuoksui ja kaikenlaisia pikku ötököitä liikkui vanhassa talossa yhdessä kanssani, aivan niin kuin kesämökissä konsanaan. Japanissa toinen toistaan seuraavien poikkeustilojen vuoksi Hiruzenin leirikeskuksesta rakennuksineen on ollut hyvin vähän käyttöä sitten korona-ajan alkamisen. Mutta palataanpa ensin kesäloman alkuun Midorigaokassa. Mitä olen tehnyt täällä heinäkuun lopulta asti? Sitä on joku jo ehtinyt kyselläkin.

Viereisessä kuvassa saa kyytiä kukintansa lopettanut atsaleapensas. Laskin, että kirkon pihamaalla on yhteensä kaksitoista pensasta, jotka vaativat leikkaamista vähintään kerran kesässä. Lisäksi on ruohonleikkuu ja jälkiharavointi ainakin kolme kertaa kesäkautena ynnä rikkaruohojen kitkentää. Jo nyt hirvittää, millaisessa kunnossa kirkon piha on ensi kesäkautena minun täältä lähdettyäni, kun kirkolle ei ole näillä näkymin tulossa ketään uutta asukasta minun jälkeeni. Kalliiksi tulee pienelle seurakunnalle, jos kaikki tämä työ teetetään vieraalla. Aktiiviseurakuntalaisten joukossa on tuskin ketään, joka kykenisi ottamaan pihanhoidon palvelutehtäväkseen. Sankoin joukoin ohi kulkevat naapurit seuraavat tilannetta... Pitäisikö koko piha asfaltoida?

Oli hyvä, etten päässyt kesällä Suomeen! Näin sain olla täällä panemassa alulle **Rosenius-kirjasein jakelua**. Onneksi kirkon keskustoimisto oli valmis auttamaan, niin että minun ei tarvitse hoitaa tilattujen kirjojen postitusta yksin. Toimisto saa myös alennusta postituskuluihin. Tällä hetkellä kirjaa ovat tilanneet tai olen itse toimittanut kirjasein noin

puolelle WJELC:n 40 seurakunnasta. Lisäksi olen lähettänyt kirjan toisen luterilaisen kirkkokunnan, KINKI:n, kymmeneen seurakuntaan. Tunnen niiden pastorit pappisseminaarissa työskentelyajaltani. Kirjojen jakelua hankaloittaa se, että monet seurakunnista ovat olleet suljettuina elokuun puolivälistä alkaen. Suureen osaan Japania julistettiin silloin poikkeustila, joka jatkuu vielä ainakin syyskuun loppuun asti. Olympialaisten päätyttyä tartuntoja oli pahimmillaan yli 25,000 päivässä, tänään noin 6,000.

Matka Tottoriin ja Kurayoshiin

Tämä matka Tottoriin ja Kurayoshiin oli myös hyvästelymatka entisiin seurakuntiini. Samalla sain viedä niihin Rosenius-kirjasta. Ruotsalaisten kristittyjen lahjoitukset mahdollistivat kirjasen painatuksen, niin että sitä voi nyt jakaa lahjaksi. Tuntuu hyvältä, kun saa antaa Jumalan Sanaa tällaisessa muodossa pieneksi lähtölahjaksi seurakuntalaisille. Jospa he jaksaisivat lukea kirjasta, useampaankin kertaan. Kirjanen ei nimittäin avaudu kovin helposti tottumattomalle lukijalle. Kirjasta saakin kahdenlaista palautetta, ihastunutta (paitsi sisällön myös ulkoasun vuoksi) ja vaisua. Edellistä antavat henkilöt, jotka alkavat heti lukea kirjaa uudestaan ja jälkimmäistä ne, jotka jättävät lukemisen kesken, koska eivät jaksaneet paneutua niin syvälliseen tekstiin. Yleensä ottaen kirjan japanin kieltä on kuitenkin pidetty helposti ymmärrettävänä, mikä on suuri plussa.

Tottoria varten kirjoitin yli viiteenkymmeneen kirjaan henkilökohtaisen pikku tervehdyksen, myös buddhalaiselle rouva F:lle (kuvassa minua vastapäätä), joka tuli minua tapaamaan. Hän oli kolmekymmentä vuotta sitten englannin luokassani eikä meillä ole ollut yhteyttä sen jälkeen. Yllätyksekseni hän alkoi lukea Rosenius-kirjasta tosissaan. Hän

haluaisi ymmärtää, mistä oikein on kyse! Niinpä olemme nyt sopineet kahden muun kuvassa näkyvän (kristityn) rouvan kanssa, että pidämme ensi tiistaina Rosenius-opintopiirin etänä. Jokainen saa kysyä asioista, joita ei ymmärtänyt tai joista muuten haluaisi kysyä kirjan pohjalta. Olen jo saanut yhden kysymyksen eräältä kristityltä: Miten Isä Jumala voi lähettää oman rakkaan Poikansa niin julmaan kuolemaan? Oliko Jeesuksen todella pakko kärsiä niin paljon? Kysymys osoittaa, kuinka pitkään kristittynä olleellekin ihan perusasiat voivat olla vielä vähän epäselviä.

Kurayoshissa kävin paitsi kirkolla myös lyhyellä yksityisvierailulla kolmessa eri kodissa. Ryuko-sanin (vas.) edellisestä tapaamisesta oli kulunut 23 vuotta. ”Jeesus, auta häntä lukemaan Roseniusta ja anna hänen mieleensä jäädä Rosenius-kirjasesta edes yksi asia, joka vetäisi häntä ja hänen perhettänsä lähemmäs Jeesusta ja pelastusta. Amen.” Yoshidan

pariskunta (oik., Noriko-rouva on sokea) oli minulle suureksi avuksi, iloksi ja tueksi Kurayoshin vuosinani 1994-98. ”Jeesus, kiitos siitä, että annoit heille yhden tyttären ja nyt heillä jo kaksi lapsenlapsenlastakin. Siunaa heitä kaikkia uskolla. Amen.”

Hiruzenissa

Tottorista ajoin Hiruzeniin ja sieltä sitten Kurayoshiin, paluumatkalla. Hiruzenin leirikeskuksesta sain uuden tuttavun, siellä aputoissa käyvän kokin, D-sanin. Oheisessa kuvassa hän kiillottaa tulossa uuden vertaiseksi rautapannua, johon oli piintynyt vuosien aikana paksu epäpuhtauskerros. Meille syntyi hyvä keskustelu, jonka kuluessa rohkenin kysyä häneltä, onko hän kristitty. Vastaus kuului: ”En, mutta olen ajatellut kääntyä kristityksi.” Miksi? Siksi, että hän on jo eläkeiässä ja pitää ruveta ajattelemaan kuolemaakin. D-san ei haluaisi tuottaa vaivaa perheelleen ja lapsilleen. Buddhalaisuudessa omaisten pitää nimittäin järjestää vainajan kuolinpäivän muistoksi tilaisuuksia määrättyinä aikoina ja vuosina jopa viidenkymmenen vuoden ajan. Se kaikki tulee kalliiksi omaisille. Koolle pitää kutsua lähisuku ja heille tarjota herkkuateria. Myös buddhalaiselle papille tulee maksaa hyvä korvaus sutrien lukemisesta. D-san haluaisi päästä eroon kaikesta sellaisesta.

D-san ei omistanut Raamattua, eikä hän ole koskaan käynyt kirkossa. Pari vuotta sitten hän oli kuitenkin tutustunut leirikeskuksen johtajapariskuntaan ja päässyt mukaan kristilliseen miljööhön. Kerroin jotain Jeesuksesta ja annoin – kun ei muutakaan annettavaa silloin juuri ollut – hänellekin Rosenius-kirjasen, tietäen, että hän tuskin ymmärtäisi siitä mitään. Hän otti sen kuitenkin kiitollisena vastaan ja lupasi lukea. Kerroin myös paikallisesta kirkosta ja pyysin leirikeskuksen johtajaa antamaan hänelle Uuden testamentin. Kysyin myös, saisinko siinä ulkona rukoilla hänen puolestaan. Sain luvan, ja rukouksen päätyttyä D-san kiitti siitä ja tapaamisestamme oikein kädestä pitäen. ”Jeesus, anna D-sanille halu ja rohkeus lähteä käymään Hiruzenin kirkossa, jossa hän voisi saada lisäopetusta kristinuskosta. Anna myös hänen vaimonsa innostua ajatuksesta. Siunaa Hiruzenin pientä seurakuntaa. Amen.”

Yksi Hiruzenin seurakuntalaisista, Kameyama-san, tuli tapaamaan minua. Sain kertoa hänellekin D-sanista. Sain myös antaa K-sanille Rosenius-kirjasta vietäväksi seurakuntaan. K-san säteilee iloa, vaikka on kokenut elämässään hirvittävän raskaita vaiheita. Ainut tytär tuli opiskeluaikanaan aivopestyksi muunilaisuuteen ja vietiin pakkoavioliittoon Etelä-Koreaan. Ainut poika, kolmen lapsen isä, teki itsemurhan. Itse hän on saanut vammoja muutamassa vaarallisessa onnettomuudessa. K-san muistelee aina kiitollisena norjalaiselta lähetiltä saamaansa perusteellista Katekismus-opetuksesta. Sen myötä hän pääsi sisäistämään kristinuskon sanoman kestäväällä tavalla. Kiitosaiheena on myös se, että nykyään tyttäreen ja myös pojan lapsiin on hyvä ja läheinen yhteys. Mies ei ole vielä kristitty. ”Jeesus, johdata pelastukseen ja totuuden tuntemiseen koko K-sanin perhekunta, mies, tytär lapsineen ja pojan lapset. Amen.”

Kesä

oli siinä mielessä helppo, että se oli poikkeuksellisen sateinen. Pilvien takia lämpötilat eivät päässeet nousemaan huippulukemiin. Kyushun saarella satoi vettä jopa 870 mm kolmessa vuorokaudessa; täällä paljon vähemmän. Eli tänä kesänä ei oikeastaan tarvinnut kärsiä elokuun kuumuudesta juuri lainkaan. Ensi kertaa Japanissa oloni aikana.

Kiitos- ja rukousaiheita :

- . Rosenius-etäpiiri 21.9. Siunausta osallistujille ja piirin mahdollinen jatkuminen
- . että kaikki WJELC:n pastorit tilaisivat Rosenius-kirjasta seurakuntiinsa
- . viisautta ja taitoa Midorigaokan 50-vuotisjuhlaulkaisun kokoamiseen
- . että WJELC:n työntekijäkokous voitaisiin pitää paikan päällä Hiruzenissa marraskuussa

Kylväjä järjestää keväisin ja syksyisin Areopagos - tapahtuman netissä. Lokakuun tapahtuman teemana on Lapset, perheet ja lähetys. Tapahtumat ovat kaikille avoimia ja ilmaisia. Lue lisää ja ilmoittaudu: www.kylvaja.fi/areopagos

- **Iliset kiitokset** kaikesta muistamisesta, sekä näkyvästä että näkymättömästä! Molemmat ovat tosi arvokkaita, paitsi minun niin varmasti ja ennen kaikkea Jumalan silmissä! Jeesus Sinua niistä palkitkoon ja kaikki tarpeesi täyttäköön runsain määrin. Kauniita kortteja ja kirjeitä olen saanut seuraavilta: L. Leirimaa, Marke, Maarit S. (2x), Liisa S. (3x), Liisa S. Mäntsälästä (2x), Leena&Jorma, Tuula R., Merja R., Jaana K., sekä Suuriniemet ja Hallikkaat. Tervehdykset ja viestit ovat ilahduttaneet!

Sinusta kiitollisena, Lea

Kirjeen tilaus, peruutus tai osoitteenmuutokset: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 27 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta <http://www.flom.fi/index.php?/talous/viitenumero>. Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815. **Tilinumero:** IBAN **FI57 4405 0010 0212 96**.

Kirjeen postitus: Eila ja Timo Kiema, eila.kiema94@gmail.com